

OGLASAJTE V
NAJSTAREJSEMU
SLOVENSKEMU
DNEVNIKU V OHIO

Izvršujemo vsakovrsne
tiskovine

VOL. XXX. — LETO XXX.

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY (TOREK), JANUARY 14, 1947

ADVERTISE IN
THE OLDEST
SLOVENE DAILY
IN OHIO

Commercial Printing of
All Kinds

STEVILKA (NUMBER) 9

Novi governer obljublja znižanje državnih stroškov

COLUMBUS, 13. jan.—Danes je prevzel goverski urad republikanec Thomas J. Herbert, ki je po zaprisegi imel govor, v katerem je dejal, da je preostane v znesku 160 milijonov dolarjev, ki se nahaja v državni blagajni, pretiran in nezaželjiv, in da bo delal na to, da se omeji število uslužbencev, katerih ima država danes 25.000, in da se bo pod njegovo upravo prakticirala stroga ekonomija.

Odstopil gov. Lausche je ob izročitvi svojega urada rekel, da smatra za velik privilegij, ker živi v delželi, kjer se vladne spremembe vršijo mirno in brez prelivanja krvii ter izrazil nado, da bo novi governer imel vso podporo ljudstva.

Gov. Herbert je 52 let star in doma iz Cleveland. Svoj čas je stanoval na isti cesti (na E. 100 St.) kot Lausche in sta bila takoreč sosedia. Je že več let v dovece in ima dva sina in eno dozvoljen hčer, ki bo vodila gospodinjstvo v goverski rezidenci.

Republikanci so povratek k oblasti pri državnih vladah proslavili na zelo bučen način s paradi in godbo. Samo iz Clevelandu jih je bilo navzočih več tisoč.

Z delničarske seje slovenske posojilnice

Snoči se je vršila letna delničarska seja slovenske posojilnice St. Clair Savings and Loan Co., v lastnih modernih prostorih bančnega poslopja na 6235 St. Clair Ave.

Poročilo predsednika družbe Mr. Joseph Plevnika, o napredku inštitucije v minulem letu, je bilo sprejeti z navdušenjem od strani delničarjev.

Iz poročila tajnika posojilnice, Mr. Paul J. Schnellerja, je bilo razvidno, da se je premoženje povečalo za več kot za en milijon dolarjev in da rezerva znaša \$76,000, ter da je s tem družba dosegla nov višek tako v premoženju kot v rezervi. Skupno premoženje posojilnice sedaj znaša \$6,100,000. Mr. Schneller je tudi poročal, da se je izplačalo v minulem letu po dva odstotka obresti na hranilne vloge, katerih je sedaj za okrog \$4,700,000.

Pri volitvah odbornikov in direktorjev, ki so sledile dnevnemu redu, so bili ponovno izvoljeni slednji: Predsednik Joseph Plevnik, podpredsednik F. J. Kern, M. D., tajnik in blagajnik Paul J. Schneller, avtovalnik Joseph T. Bergeron in direktorja Leopold Kushlan in Joseph Smrekar.

ISČE BRATA

Mr. Leopold Ladiha iz 1336 E. 55 St. je prejel pismo od Toneta Gričarja, ki bi rad zvedel za naslov svojega brata Dolfa Gričarja, doma iz Starega trga pri Trebnjem. Svojčasno je bil v Clevelandu. Če sam to čita ali pa če kdo ve za njegov naslov, je prošen, da sporoči na naslov Mr. Ladiha.

DRAM. DRUŠTVO "IVAN CANKAR"

Jutri večer ob osmih se vrši redna seja dram. društva Ivan Cankar na odru Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Prosi se članstvo, da se udeleži polnoštevilno.

Kako je Franc Gabrovšek gospodaril pri Zadružni zvezi

Piše Mirko G. Kuhel, tajnika SANSA

III.

Iz "Nove zadruge," glasila ljudskega zadružništva v Sloveniji, posnemamo naslednja nadaljnja opisovanja bivših voditeljev zadružništva v Sloveniji in njihovega nepoštenega poslovanja z denarjem, ki so ga kmetylje in delavci tako težko prihranili. Kot smo že večkrat omenili, je bilo vse do par dni pred navalom Hitlerja in Mussolinija na Jugoslavijo ravnatelj Zadružne zveze v Ljubljani kapelan Franc Gabrovšek. Kot ravnatelju mu je bil znan položaj pri vseh pridruženih krajevnih hranilnicah in posojilnicah in imel je tudi popolno kontrolo nad zvezinimi nadzorniki ali revizorji, ki so odkrili nešteto "nerednosti" in "neopravičenih posojil." Gospod ravnatelj pa ni hotel teh nerednosti obešati na veliki zvon, kakor je sam izjavil, temveč je nepoštenjakovič z besedo in denarjem podprt, samo da bi se zadeve natihoma izravnale.

Franc Gabrovšek je zadnjev čase kaplanoval pri fari sv. Viida v Clevelandu, sliši pa se govorica, da je sedaj zapošlen pri slovenski banki. Njegove izkušnje pri Zadružni zvezi — v slučaju, da so omenjene govorice resnične — pač odpira novo polje za podjetnega gospoda, ki je leta 1938 razpolagal z zneskom 63.000.000 dinarjev, prejega v obliki obligacijskega posojila iz jugoslovanske vlade v Beogradu. Toda o tem posojilu več kasneje.

V Bohinjski Srednji vasi je Anton Golf oškodoval tamošnjo Hranilnico in posojilnico za preko 460.000 dinarjev. Župnik Golf je vodil zadružne posle povsem v smeri privatnega podjetja in je služila zadružna lo za naslov firme. Pravila in namen zadruge je kratkomalo preziral. V zapisniku z dne 20. septembra leta 1940, ki ga je Golf napravil kot opravičilo za svoje poslova-

(Dalje na 2. strani)

Ozadje zarote na Madžarskem

BUDIMPESTA, 3. januarja (O.N.A.) — Visok madžarski uradnik je danes povedal vašemu korespondentu, da so ameriške in britanske oblasti "dajale potuho" vojaškim, političnim in cerkev nim dostojanstvenikom, ki so bili nedavno pozaprti radi zarote, katerih so kovali proti sedanjim madžarskim vladam.

V uradnem komunikatu o teh aretacijah in na sodni obravnavi, ki bo sledila, se bo skrivala, da bo otožba pod nedolžnimi izraziti kot na primer, da so bili otoženci "v zvezi z nekimi zunanjimi silami", ali nekaj sličnega.

Povsem jasno je, da je to šele začetek in nikakor še ne konec borbe za prevladujoči vpliv na Madžarskem. Ob novem letu, ki naj bi bilo priča odhodu ruskih čet iz Madžarske, je protikomunistični del madžarske javnosti v veselju pričakovanju misli na dan, ki bi vpliv sedanjih vlad zmanjšal — toda vlažda je udarila prva. Nobenega

zglašlja pri Mr. in Mrs. Frank Smole, ki vodita gostilno na 6112 Glass Ave., in jima pustile v spomin krepkega fantka, ki bo delal družbo svoji sestriči. Mlada mamica, katere deklisko ime je bilo Helen Oblak, je hči poznanega selca Mr. Johna Oblaka iz 1146 E. 61 St. Mati in dete se nahajata v Glenville bolnišnici. Čestitamo!

VILE ROJENICE

Prošli petek so se vile rojenice zglasile pri Mr. in Mrs. Frank Smole, ki vodita gostilno na 6112 Glass Ave., in jima pustile v spomin krepkega fantka, ki bo delal družbo svoji sestriči. Mlada mamica, katere deklisko ime je bilo Helen Oblak, je hči poznanega selca Mr. Johna Oblaka iz 1146 E. 61 St. Mati in dete se nahajata v Glenville bolnišnici. Čestitamo!

PONESREČEN PRI DELU

Včeraj zjutraj okrog 10. ure se je ponesrečil pri delu v Paterson Leitch Co. na E. 69 St. rojak John Marolt, stanujot na 12315 Locke Ave. Nanj se je zvrnilo več tonov težko železja, ki mu je zadal težke poškodbe na hrbenici. Odpeljan je bil z Grdinovo ambulanco najprvo v Factory bolnišnico, pozneje pa v Fairview bolnišnico.

MLADI ZAMOREC MORA TAKOREKOČ DVAKRAT UMRETI

WASHINGTON, 13. dec. N. j. ša zvezna sodnija je danes odločila, da mora 17-letni zamorec Willie Francis iz Louisiane iznova v električni stol, dasiravno se je prva ekskurzija pred par meseci vsled pokvarjenega električnega napeljave izjavljala.

Clanji sodišča so napravili tozadeven sklep s 5 glasovi proti 4. Sodnik Harold H. Burton iz Cleveland-a je glasoval z manjšino, ki je zavzemala stališče, da država na smrt obojenega črnca nima pravice drugič poslati v električni stol.

Mlađeletnika obsojena na kazen usmrčenja

JACKSON, Miss., 13. jan. — Veliko število prošenj za pomilostitev dveh mlađeletnikov, je bilo naslovilnih na governerja Fielding L. Wrighta.

Mlađenca James Lewis in Charles Trudell sta bila obojeni na kazen smrti zaradi umora trgovca Harry McKuya. Oba sta črnca.

V prošnjah za pomilostitev je poudarjeno, da sta mlađenča, ter sta eden drugi pa 14 let. Na to je governer odgovoril, da ni res, "ker da sta vsak za eno leto starejša."

Governer Wright je napadel vse tiste, ki so naslovili prošnje za pomilostitev z besedami, naj "perejo svojo lastno umazano perilo." Odvetnik, ki je branil dva mlađa črnca je izjavil, da bo apeliral na najvišje sodišče, ter da obdolženim ni bila dana pravna obravnavna.

Governer Wright je v svoji izjavi omenil, da sta "črnca pričnala umor in da se zavedata svojega zločina."

Judje širijo grozilne letake v Benetkah in Rimu

RIM, 10. jan. — Bombe, ki so vsebovale letake judovske organizacije Irgun Zvai Leumi, so eksplodirale v Benetkah in Rimu.

Iz italijanskega ministrstva za zunanje zadeve poročajo v zvezi s tem, da je ministrstvo dobilo svarilna opozorila od te judovske organizacije, da bodo podvzeti teroristični koraki, v kolikor italijanska vlada ne posreduje pri angleški vladi za takojšnjo ureditev judovskega vprašanja v Palestini.

V letakih, ki so se nahajali v bombah, je med ostalim rečeno: "Predstraža palestinske armade v vaši zemlji vam želi vse najboljše v imenu judovskih borcev v Palestini."

INDO-KITAJCI PROSILI ZA KONCANJE BORBE

PARIS, 10. jan. — Predsednik upornih Indo-Kitajcev, Ho Chi Minh, je podal izjavo, da je zavrel za koncanje borb v Indoneziji. Naslovil je tozadeven apel za mir na francoskega premierja Leona Bluma in na francoskega ministra za kolonije, Mauricia Mouteta.

V svoji izjavi je voditelj upornih indo-kitajske republike Viet Nam rekel, da Moutet odhaja v Francijo z enostranskim poročilom o položaju v Indo-kini, ker ni imel nobenih sestankov z voditelji Viet Nama.

Veliki Britaniji preti splošna delavska stavka

DE GASPERIJA ČAKA KRIZA PO VRNITVI IZ ZEDINJENIH DRŽAV

RIM, 13. jan. — Politični opozivaleci so mišljena, da bo zaradi razkola v socialistični stranki Italije prišlo do sprememb, odnosno reorganizacije vlade, ko se italijanski premier de Gasperi vrne iz Zedinjenih držav.

Voditelj komunistične stranke Palmiro Togliatti je podal v zvezi s tem izjavo, da bi bilo boljše, da ne pride do krize, ter da je sigurno, da bo moralno po povrnitvi premierja de Gasperi priti do bolj natačnega pojasnjenja vladnega programa.

Togliatti je rekel: "Vlada mora posvetiti največjo pozornost obrambi republike in demokracije."

Opozicija zahteva, da grški premier položi ostavko

ATENA, 13. jan. — Sophocles Venizelos, ki vodi opozicijo proti sedanji grški vladi, je podal izavo, v kateri je zahteval, da sedanji premiér Constantin Tsaldaris poda ostavko na položaju, ki ga ima v vladi. Venizelos je imel konferenco s Tsaldarism in je istemu povedal, da se mora sedanja vlada takoj spremiti in ustaviti koalicija vlade.

Sedanjim predsednikom Tsaldarism na zadovoljna niti njegova lastna stranka popularcev, posebno odkar se je Tsaldaris povrnil iz Zedinjenih držav. Dalje obstaja možnost, da bodo zastavili vozniki "busov," podzemskih železnic, itd.

Vozniki tovornih avtomov zahtevajo 40-urni delovni teden, nadčasno plačo za več kot osem ur na dan in druge ugodnosti. Do sedaj so zastavili okrog \$20 tedensko.

Delavci Smithfield Marketa so naslovili apel za splošno stavko, ter odbili apel, da ostanejo na delu, medtem ko vladne čete vršijo delo, rekoč, da ne morejo sprejeti vloge stavkovomcev proti voznikom tovornih avtomov.

Isto tako je bilo dokazano, da so japonski avijatiki namenoma bombardirali ameriške bolnišnike ladje in da so te in ostale zločine vršili v soglasju z ukazom, ki so ga dobili od višjih.

Dokumenti pričajo, da so japonski vojaki leta 1945 dobili ukaz, naj se borijo do smrti na pacifičnem otočju. Dobili so tudi ukaz, naj varčujejo z zalogami hrane ter jedo "meso sovražnikov".

Njegovi prošnji so ugordili in danes se duhovnik Edmund Boyle, star 31 let, nahaja v bolnišnici, kjer mu je v soboto zvezir kirurg preselil oko Paula Maynarda Skauga, ki je bil usmrčen v petek.

Drugo oko usmrčenega zločinka je kirurg Dr. S. T. Clarke preselil pazniku zapora Bert Deadly, kateremu je usmrčen zločinec v svoji oporoki zapustil oba očesa. Toda ker je Deadly potreboval samo eno oko, je drugo dobil imenovani duhovnik.

NOVOLETNO DARILCE

Na starega leta večer so se vile rojenice zglasile pri Mr. in Mrs. Joe Yoder, v Willoughby, O., in jima pustile v novoletno darilo zalo hčerkico. Mlada mama je hči poznanec selca Joe Šabec iz Strabane, Pa., ter je mnogo let živila pri družini Mr. in Mrs. J. Sorec na Lucknow Ave. Mati in hčerkica se dobro počutita v Huron Rd. bolnišnici. Čestitamo!

POGREG J. WIDITZA

Pogreb pokojnega Jacoba Widitz je bo vršil v sredo zjutraj ob 8:15 uri iz Želetovega pogrebne zavoda v cerkev sv. Petra ob 9. uri in nato na Calvary pokopališče.

Warren, O. — Dne 31. decembra je umrla v bolnišnici Mary Gams, stara 69 let, doma od Radovljice, Gorenjsko, v Ameriki 45 let, članica SNP. Tukaj zapušča moža, pet hčera, devet vnukov in vnukinj.

Indianapolis, Ind. — Tukaj je umrl Anton Struna, star 86 let, doma od Stične na Dolenjskem v Ameriki 46 let. Bil je član in sestankov voditelj društva št. 45 ABZ. Zapušča enega sina v Jolietu in enega v Ljubljani.

PROG. SLOVENKE ST. 2

Clanice krožka št. 2 Progresivnih Slovencov se prijavijo vabi na redno sejo jutri večer ob osmih v navadnih prostorih S. N. Doma na St. Clair Ave. Lausche in soprga sta se nastanila v novem velikem apartmaju poslopu na E. 30 St. med Euclid in Chester Ave.

Slovenski ameriški narodni svet

3935 W. 26th Street, Chicago 23, Ill.

Na zadnji (prvi) konvenciji SANS, ki se je vršila 2. in 3. sept. 1944 v Clevelandu, so bili izvoljeni slednji uradniki, gl. odborniki in člani širšega odbora:

ČLANSKI ČLANI:

Castni predsednik: LOUIS ADAMIC, Milford, N. J.
Castni podpredsednik: MARIE PRISLAND, 1034 Dillingham Avenue, Sheboygan, Wis.

Castni član: DR. F. J. Kern, 6233 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

ČLANSKI EKSEKUTIVE:

Predsednik: EBEN KRISTAN, 23 Beechtree St., Grand Haven, Mich.
1. podpredsednik: JANKO N. ROGELJ, 6208 Schade Ave., Cleveland 3, O.
2. podpredsednik: FRED A. VIDER, 2637 So. Lawndale Ave., Chicago 23, Illinoi.

Tajnik: MIRKO G. KUHEL, 3935 W. 26th St., Chicago 23, Ill.
Blagajnik: VINCENT CAINKAR, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago 23, Ill.

Zapisnikar: JACOB ZUPAN, 1400 So. Lombard Ave., Berwyn, Ill.

LEO JURJOVEC, 1846 W. 22nd Pl., Chicago 8, Ill.
ANTON KRAPENC, 1638 W. 21st Pl., Chicago 8, Ill.

LEOPOLD KUSHLAN, 6409 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

ALBINA NOVAK, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

FRANK ZAITZ, 2301 So. Lawndale Ave., Chicago 23, Ill.

NADZORNJI ODBOR:

LOUIS ZELEZNICKAR, predsednik, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
JOSIE ZAKRAJSEK, 7603 Cornelia Ave., Cleveland 3, Ohio.

JOSEPH ZAVERTNIK, 309 Tenafly Rd., Englewood, N. J.

SIRSKI ODBOR:

ANTON DEBEVC, 1930 So. 15th St., Sheboygan, Wis.

JOSEPH F. DURN, 15605 Waterloo Rd., Cleveland 10, Ohio.

JOSEPHINE ERJAVEC, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

TERESA GERZEL, 334 Erie Ave., W. Allentown, Pa.

ANTON HORZEN, 1239 First St., La Salle, Ill.

ANTHONY JERSIN, 4676 Washington St., Denver, Colo.

REV. MATH KEEB, 223-57th St., Pittsburgh 1, Pa.

FRANK KLUNE, 604-3rd St., N. W., Chisholm, Minn.

HELENA KUSAR, 1936 So. Kenilworth Ave., Berwyn, Ill.

KATHERINE KRAINZ, 17838 Hawthorne Ave., Detroit 3, Mich.

JOHN KVARTICH, 411 Station St., Bridgeville, Pa.

JOHN POLLOCK, 24465 Lakeland Blvd., Noble, Ohio.

LUDVIK MUTZ, 364 Menahan St., Brooklyn, N. Y.

ANTONETTE SIMCICH, 17410 Nottingham Rd., Cleveland 19, Ohio

TERESA SPECK, 4538 Rosa Ave., St. Louis 16, Mo.

VALENTINE STROJ, 1040 N. Holmes Ave., Indianapolis, Ind.

JOHN M. STONICH, 1634 Cedar St., Pueblo, Colo.

ANDREW VIDRICH, 706 Forest Ave., Johnstown, Pa.

ANTON ZBASNICK, A. F. U. Bldg., Ely, Minn.

JOSEPH ZORC, 1945 Wadsworth Ave., No. Chicago, Ill.

Prežihov Voranc:

Koliko jih je danes?

(Nadaljevanje in konec.)

Ob pogledu na kup mrtvih tovarisev, so nam stopale pred oči čudne podobe, ki bi jih sicer govoriti ne videli. Zakaj v zadnjih mesecih se je naš odnos do smrtni popolnoma spremenil. Vedno smo jo gledali od blizu in smo jo tako rekoč otipavali z rokami in zobmi. Smrt je živelna med namni, v nas samih, in zato nisni bilo groza pred njo. Postala nam je poskadanja tovarišica, brez katere bi v taki tesnobi in takem ozračju ne mogli izhajati.

Tedaj je Francoz Tibault na redil veliko neumnost, ker je nedonoma vzdihnil:

"Kaj pa je človek, prosim vas!"

Neumne misli, ki bi jih bil lahko drugače izpovedal. Ljudje smo bili mi, ijdje so bili tisti, ki so ležali na kupu pred namni. Ljudje so bili tisti starejšine, ki so preteplali Ruse pred kuhanjim in ljudje so bili tudi esesovci, ki so korakali po dvorišču, dasiravno so bili pijani že ob takem zgodnjem uru. In vendar smo zaradi njih psi.

Zakaj je Tibault zdaj naenkrat načel to stvar. Vinogradov je pljunil po tleh. Imel je prav. Ko bi človek hotel vrtati po Tibaultovih misilih, potem bi morali vstati in na ves glas zavpit:

"Mene je sram, da sem človek!"

Namesto takega protesta pa smo se skrenili na zemlji kakor kup blata.

"Zdaj bo morebiti konec vojne," je dejal Tibault, toda nihče ne si zmenil za te besede. To je bilo predaleč od pravega življenja človekovega, ki smo ga že pozabili in smo se ga le še bolestno spominjali. Sedaj smo rili po tleh, kamor nas je pritisnil fašizem. Nekje se res da tolčajo proti temu zlu, ali to je daleč, v naših mrtvih dušah tista borba skoraj ne najde več odmeva.

"Jaz sem bil doma kmet," je dejal drugi Poljak, ko da bi z neba padel. Kdo ve čemu.

"Jaz sem bil doma ruder," je dejal drugi Poljak, ki mu je pritegnil.

"Jaz sem bil doma železnar," je dejal tudi Tibault.

"Jaz sem bil doma kolhoznik," je dejal Vinogradov.

Potem sem tudi jaz povedal svoj predvojni poklic. Nobeden ni vedel, zakaj smo si to povedali, toda prišlo je kar samo od

sebe iz nas. Govorili smo v lakerskem jeziku, ki bi ga zunaj taborišča nihče ne razumel, toda mu smo ga v lagerju razumeli vso govorito ne videli. Zakaj v zadnjih mesecih se je naš odnos do smrtni popolnoma spremenil. Vedno smo jo gledali od blizu in smo jo tako rekoč otipavali z rokami in zobmi. Smrt je živelna med namni, v nas samih, in zato nisni bilo groza pred njo. Postala nam je poskadanja tovarišica, brez katere bi v taki tesnobi in takem ozračju ne mogli izhajati.

Tako smo sedeli ob poti in gledali v kup mrljev pred namni. Iz megle je pomalem pršelo in mrak nam je šel do kosti.

"Jaz imam doma mater," je dejal spet Vinogradov, ne da bi dvignil lice od tal.

"Jaz imam doma sestro," je ponovil za njim prvi Poljak.

"Jaz imam doma ženo," je dejal za njim Tibault.

"Jaz imam doma otroke," je dejal drugi Poljak.

Spet nismo vedeli, zakaj smo si to povedali, zato smo še dalje odstotno strmel predse.

Naenkrat je vzkliknil prvi Poljak:

"Kaj pa delaš?"

Ta je dvignil obraz in je govorito nekaj zagledal. Njegov glas je bil tako nenavadan, da smo se vsi ozrli proti njemu. Prvi Poljak je kakor okamenel strmel proti kupu mrljev. Takoj smo vse odkrili, kam strmi. Vrhku pa je ležal mrljč, ki smo ga malo prej pobrali v baraki številka 21. Ker je bil nenavadno dolg in ker je ležal vznak, mu je glava visela navzdol.

"Zivi!" sta hkrati vzkliknili drugi Poljak in Tibault. Vsi trije so vstali, le midva z Vinogradovim sva še obsedela na zemlji.

Obraz tistega mrlja je res živel. Ker je imel obraz razkrat, smo lahko videli, da mu migajo obrvi in ustnice. Podoba je bila, ko da lovi sapo. Nekoliko pozneje mu je zamigala tudi suha brada. Nato je odprl tudi oči, nato, da jih je koj nato zopet zaprl in obležil negibom.

Taki pojavi nas niso preveč iznenadili, zakaj večkrat se je zgodoval, da se je kakor otrpel mrljč začel pretegovati, ko smo ga pobiralni in zavijali v koco, vendar so to navadno bili le zadnji krči izdihovanja.

"Jaz sem bil doma kmet," je dejal drugi Poljak, ko da bi z neba padel. Kdo ve čemu.

"Jaz sem bil doma ruder," je dejal drugi Poljak, ki mu je pritegnil.

"Jaz sem bil doma železnar," je dejal tudi Tibault.

"Jaz sem bil doma kolhoznik," je dejal Vinogradov.

Potem sem tudi jaz povedal svoj predvojni poklic. Nobeden ni vedel, zakaj smo si to povedali,

da bi kar samo od

"Tovariš, ne delaj neumnosti, saj nima nobenega smisla. Dan sjet ali prej, odnesre je itak ne," mut je tedaj začel prigovarjati prvi Poljak z dobrodinškim glasom. Nato je mrljč spet tiho obležal. Tedaj je pristopil Tibault in ga s prsti poščegetal pod nosom. Tako je spet oživel in malo je manjkalo, da ni zakihal. Drugi Poljak ga je začel prigovarjati po bosih podplatih in to je tako delovalo, da se je vzbočil pokonci, se prekotali in se zavalili na zemljo pred naše noge.

"Ziv je!" so tedaj vzkliknili moji tovariši razen Vinogradova, ki je še vedno nepremično sedel pred kupom. "Mogoče so pa le krči?" je dejal spet Vinogradov. "Odnosimo ga na ambulanco," sem tedaj ukazal. "Primi ga ti Rus pri nogah."

"Vrag te vzemi!" je zaklel Vinogradov in se s kislom obrazom spravil k nogam. "Jaz sem ob juhu!"

Danes je bil res prav Vinogradov na vrsti, da ostane brez mrtvačne juhe, ako bomo izkazali le štiri mrlje!

"Pustime ga, saj ga bo kmalu konec," je tedaj dejal prvi Poljak. "Ne bomo zastonj delali."

Na teh je oživel mrljč tih obležal, kakor da bi se premisil, ali bi se še izplačalo živeti ali ne. Mogoče bo pa le ta zadnja? Bil je pravi skelet, sama kost in koža, toda očividno res ni imel nameri umreti, zakaj kmalu je spet začel živeti.

"Odnosimo ga v ambulanco," sem tedaj ukazal tovarišem. Poljak sta razprostrala koco in Tibault in Vinogradov sta ga položila na odejo. Vinogradov je potem pomagal nesti zadaj in poznalo se mu je, kako nerad opravila ta pose.

"V ambulanci ga ne bodo hoteli sprejeti," je ugovarjal, ko smo se začeli premikati proti bolnici. Čudna reč je bila s tem Vinogradovom; vsi smo ga poznali, da je dober človek, in da je marsikom rešil življenje s svojimi mrtvaškimi juhami. Zgodilo se je celo to, da je ukraidal kruh in ga dal umirajočemu tovarišu. Zato je bil že tepen. Pred ambulanco je še ugovarjal:

"Toda ta je Nemec, saj ga poznate po dolgih laseh." Tisti, ki smo ga nosili, je res imel dolge, neostrinjene lase, kar je pomnil, da je moral biti Nemec ali vsaj German, ker smo vsi Slovani in Romani kot "manjvredna" rasa bili gladko ostrženi.

Vinogradov je imel prav: v ambulanci ga sprva res niso hoteli sprejeti. Bolničarji so kleli, kaj hočejo z njim, nekateri so se nam smeiali, da delamo komedije, ker je vendar vseeno, ali umrje človek dan prej ali slej. Toda medtem ko smo se v ambulanci kregali, je človek v opeki že popolnoma oživel in je skušal že tudi nekaj povedati. Zato so ga vseeno položili na posteljo k nekemu drugemu tovarišu, ki je pravkar umiral.

Tisti njegov sosed je kmalu nato umrl, a oživel mrljč je uporno živel dalje, toda bil je resnično tako slab, da se je bilo bati, da ga bomo spet kmalu od

zavrnili.

Vinogradov je imel prav: v ambulanci ga sprva res niso hoteli sprejeti. Bolničarji so kleli, kaj hočejo z njim, nekateri so se nam smeiali, da delamo komedije, ker je vendar vseeno, ali umrje človek dan prej ali slej. Toda medtem ko smo se v ambulanci kregali, je človek v opeki že popolnoma oživel in je skušal že tudi nekaj povedati. Zato so ga vseeno položili na posteljo k nekemu drugemu tovarišu, ki je pravkar umiral.

Tisti njegov sosed je kmalu nato umrl, a oživel mrljč je uporno živel dalje, toda bil je resnično tako slab, da se je bilo bati, da ga bomo spet kmalu od

zavrnili.

Vinogradov je imel prav: v ambulanci ga sprva res niso hoteli sprejeti. Bolničarji so kleli, kaj hočejo z njim, nekateri so se nam smeiali, da delamo komedije, ker je vendar vseeno, ali umrje človek dan prej ali slej. Toda medtem ko smo se v ambulanci kregali, je človek v opeki že popolnoma oživel in je skušal že tudi nekaj povedati. Zato so ga vseeno položili na posteljo k nekemu drugemu tovarišu, ki je pravkar umiral.

Tisti njegov sosed je kmalu nato umrl, a oživel mrljč je uporno živel dalje, toda bil je resnično tako slab, da se je bilo bati, da ga bomo spet kmalu od

zavrnili.

Vinogradov je imel prav: v ambulanci ga sprva res niso hoteli sprejeti. Bolničarji so kleli, kaj hočejo z njim, nekateri so se nam smeiali, da delamo komedije, ker je vendar vseeno, ali umrje človek dan prej ali slej. Toda medtem ko smo se v ambulanci kregali, je človek v opeki že popolnoma oživel in je skušal že tudi nekaj povedati. Zato so ga vseeno položili na posteljo k nekemu drugemu tovarišu, ki je pravkar umiral.

Tisti njegov sosed je kmalu nato umrl, a oživel mrljč je uporno živel dalje, toda bil je resnično tako slab, da se je bilo bati, da ga bomo spet kmalu od

zavrnili.

Vinogradov je imel prav: v ambulanci ga sprva res niso hoteli sprejeti. Bolničarji so kleli, kaj hočejo z njim, nekateri so se nam smeiali, da delamo komedije, ker je vendar vseeno, ali umrje človek dan prej ali slej. Toda medtem ko smo se v ambulanci kregali, je človek v opeki že popolnoma oživel in je skušal že tudi nekaj povedati. Zato so ga vseeno položili na posteljo k nekemu drugemu tovarišu, ki je pravkar umiral.

Tisti njegov sosed je kmalu nato umrl, a oživel mrljč je uporno živel dalje, toda bil je resnično tako slab, da se je bilo bati, da ga bomo spet kmalu od

PREŽIHOV VORANC:

JAMNICA

ROMAN SOSESKE

Spisan leta 1941. tik pred razpadom stare Jugoslavije

(Nadaljevanje)

Tedaj je Ladej sprevidel, da so vsi proti njemu; tudi sestrin trdovratni molk, v katerem se je zavila, si ni tolmačil drugače kakor s solidarnostjo z drugimi. Ceprav je imel vse proti sebi, se vendar ni dal ugnati. Mir, s katerim je dozdaj napadal, je medtem sicer izgubil in postajal je strosten, kakor so postajali strastni tudi njegovi nasprotniki. Imel je v rokah zadnji adut, katerega je hotel še izigrati. Obrnjen proti materi, ki je bila prav za prav samolašnica Munkove kmetije, ji je s hroščim glasom zaklical:

"Mati, ene stvari bi pri tem ne smeli pozabiti. In to je beseda, katero ste dali našemu dejstvu, ko vam je izročal Munkovo vino. Takrat ste mu obljudili, da boste, ko dorastem, izročili grunt meni in nikomur drugemu. Ali ni tako? Odkar živim, ste mi to pripovedovali in cela Jamnica ve za to. Vprašam vas, kako pa mislite na zadnjo uro dajati odgovor, ako boste svojo besedo prelomili? Mati!"

S tako strastjo je vrgel to poslednjo karto pred mater, da je ta hip sam verjel v nauk odgovornosti na zadnjo uro pred bogom, čeprav se mu je sicer zdel smešen in namišljen. Na prvi mah se je zdelo, da je zadel v živo, kajti oba, oče in mati sta prebledeli; in mater je napad očvidno presulin, ker se je stresla po vsem životu, medtem ko sta sestra in brat obse dela kakor dva, kipa. Že mu je vrskalo srce, ko je skočil oče pokonci, udaril s pestjo po mizi in zavpil, da se je slišalo ven na dvorišče in dalje po polju:

"Ladej, kar ti govorиш, ne drži. To so prazni marnji. Res je, da je stari oče to dejal, toda v testamentu tega ni dal zapisati. Grunt je materin in lahko storil z njim, kar hoče. Kaj pa, ko bi ga bila zapila ali zapravila... pa, ko bi ti bil pijanec, cafu-

"Poglejte, kaj držim v rokah! Ali ga vidite, ta patnüşter, na katerega tudi vi molite? Na te je stresla po vsem životu, medtem ko sta sestra in brat obse dela kakor dva, kipa. Že mu je vrskalo srce, ko je skočil oče pokonci, udaril s pestjo po mizi in zavpil, da se je slišalo ven na dvorišče in dalje po polju:

"Kaj se boš tako usajal, Ladej, saj imaš vendar službo in ješ bel kruh!" je srdito dejal brat Anza, se dvignil izza mize in pa hotel predreti s svojimi od pijače že nekoliko okrvavljenimi očmi.

"Ti si gospod, Ladej...!" je vpil oče s sovražnim, strastnim glasom.

"Kdo bo pa delal na gruntu, če bi ga ti dobil?" je vpila mati, ki se je tudi dvignila izza mize. "Na gruntu ni kar tako, na gruntu je treba delati..."

"Ce si pa tak, Ladej, tedaj pa nalaš ne odineham!" se je vtaknila vmes Mojcka, ki je tudi vstala od mize.

Nekaj trenotkov so si Mumki stali nasproti kakor največji sovražniki, pripravljeni, da se z svoje bogastvo spopadejo, in

Zastopniki
"Enakopravnosti"

Za st. clairsko okrožje:
JOHN RENKO
1016 E. 78th St.

Za collinwoodsko in euclidsko okrožje:
JOHN STEBLAJ

17905 Grovewood Ave.
Kenmore 8034

Za newburško okrožje:
FRANK RENKO
11101 Revere Ave.
Diamond 8029

OFFERS EYE TO VET... Robert W. Lincoln, Brockton, Mass., veteran, recently gave a touching example of bravery and generosity when he offered one of his eyes to Corp. Chester R. Perkins, Phoenixville, Pa., hopelessly blinded by German mine.

če treba, zanj živi zgrizejo. Iz vseh oči je šwigala strast lastništva in pohlepa po njem, vse drugo v njih je bilo mrtvo, popokano, vse medsebojne krvne, čustvene in družabne vezi so bile pretrgane. Eden je napadal, kar so branili drugi širje, in ti širje se bodo morda že jutri pojutrišnjem spet razdrojili na dve, tri fronte ter se med seboj grizli in napadali. In otroci, ki jih bodo morda vti si Munki imeli, bodo skupaj jokali v zibelkah, skupaj odrasli na tratah okoli hiš, skupaj preprestili svete in posvetne pesmi, dokler se nekodaj ne bodo spopadli za premoženje, kakor so se spopadli njihovi roditelji...

"Dobro torej, če ste se tako odločili! Po mojem mnenju je to krvica in odklanjanje vsako odgovornost, ki bi s tem legla na Munkovo hišo. — Zdaj mi pa povejte, kaj mislite dati meni?"

"Ti boš dobil od Mojcke petdeset tisoč kron, mladi Bunk

korake in glasove poselske družine, ki ni smela v sobo. Munkinja pa ga bo dajala svoji materi..." je odrezal Munk kratko in jasno. Spet so še njegove oči po omizju, kakor prej, ko je napovedal, kdo bo dobil oba grunta. Spet sta Anza in Mojeka molčala, a mati je s kimanjem tisoč pritrjevala izgovorjeni besedi.

"Petdeset tisoč kron..." Ladeju se je izvil iz grla glas, ki je hkrati izrazil nejevero, kletev, smeh in jok. Da bi njeni namenili tako majhno, sramotno vsoto iz večmilionskega premoženja, se mu niti sanjati suhim glasom.

"Ne, nikdar in nikoli!" je zapobil sin in skočil pokonci. Ladeju je popadla naravnost sveta jeza, ker doma tako teptajo ne le njegova dedno pravico, temveč človeško pravico sploh. To je zasmeh vsake pravice, to še navadna napitnina ni, kar mu pomujo. Razjarjenost ga je hotel skoraj zadaviti in moral je napraviti nekaj korakov po sobi, da je spet prišel do same. Ničesar ga pri tem ni opazoval, šele ko se je postavil pred mizo, je mogel ujeti nekaj pogledov. Bližje je trdno odločen, da se zdaj ne bo vdal. In začel je kričati:

(Nadaljevanje sledi)

REVOLT ENDS... Pres. Romulo Betancourt of Venezuela, as he announced the end of the revolt by conservative insurgents. He stated that the captured insurgents will be given a fair trial.

HONORED FOR LANDING SYSTEM... The Robert J. Collier trophy, nation's highest aviation award, was given to Dr. Luis W. Alvarez, 35, University of California physics professor, for his ground-controlled approach system, which guides radio-equipped planes.

OFFERS EYE TO VET... Robert W. Lincoln, Brockton, Mass., veteran, recently gave a touching example of bravery and generosity when he offered one of his eyes to Corp. Chester R. Perkins, Phoenixville, Pa., hopelessly blinded by German mine.

FRANK, sin ALBINA PRIMOZIC, sinaha JOSEPH TRAMTE, zet

Cleveland, Ohio, 14. januarja 1947.

1885

1946

Naznanilo in Zahvala

Z veliko žalostjo in srčno bolestjo naznanjamо vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da smo izgubili dobrega moža in skrbnega očeta

Franka Primožič

Blagi pokojnik je bil rojen 10. oktobra 1885 v Podslivnici pri Cerknici na Notranjskem odkoder je prišel v to novo domovino. Po dolgi bolezni, previden z sveti timi zakramenti za umirajoče, je zaspal v Gospodu dne 27. novembra 1946. Dne 2. decembra 1946 pa smo ga po sv. maši zadušnici, katero je daroval prečastiti go-spod Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvar, položili k večnemu počitku na Kalvarijo pokopališče.

Naj nam bo na tem mestu dovoljeno, da se med prvimi zahvalimo preč. Monsignoru Rt. Rev. Ponikvarju, ki je pokojnika tekom bolezni previdel s sveti timi zakramenti ter opravil pogrebno sv. mašo ter pokojnika spremil na pokopališče tja do groba ter opravil zanj molitve. Naj mu Bog poplača to.

Zahvalimo se tudi č. g. Victor N. Tomcu, ki je pokojniku podelil sv. zakramente za umirajoče. Tudi njemu prisrčen: Bog plačaj!

Dalje naša iskrena zahvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za številne vence, katere so poklonili blagemu pokojniku ter ga tako okrasili, ko je ležal na mrtvaškem odu; vence so prispevali slediči: Mr. in Mrs. Mike Zele, Addison Rd., Miss Veronika Gradišar, družina Mr. in Mrs. John Gradišar, družina Mrs. Struna iz West Park, družina Mr. in Mrs. Hribar, Mr. in Mrs. Anton Sernel, Mr. in Mrs. Andrew Sernel, Mr. in Mrs. Kuhar, Mr. in Mrs. John Leustik, družina Mr. Sivic, Carry Ave., Mr. in Mrs. Anton Svet in sin, Mr. in Mrs. Joseph Tekavec st., Mr. in Mrs. Frank Stuper, družina Mr. Frank Smith, Mr. in Mrs. Mike Petro, Mr. in Mrs. Joseph Bambic, Norwood Rd., The Murphy's, družina Mr. in Mrs. Mrozik, družina Mr. in Mrs. Joseph Zele, sosedje, društvo Carniola Tent št. 1228 T. M.

Iskrena zahvala vsem, ki so darovali za sv. maše. Darovali so slediči Mr. in Mrs. F. Primožič ml., Norwood Rd., Mr. in Mrs. J. Tramte, družina Mr. in Mrs. Mike Zelle, Addison Rd., Mr. in Mrs. John Gradišar, Mr. Joseph Gradišar, družina Mrs. Mary Struna iz West Park, družina Mrs. Frances Hribar, Mrs. Mamie Reed, Mr. in Mrs. Anton Sernel, Grovewood, Mr. in Mrs. Andrew Sernel, E. 168 St., Mr. Marko Merhar, družina Mr. in Mrs. Rudolph Otonicar, Mr. in Mrs. Frank Zobec, družina Mrs. Leustik, Mr. in Mrs. Rudolph Zgong, E. 71 St., Mr. in Mrs. Frank Modic, E. 55 St., Mrs. John P. Hanlan, družina Mr. in Mrs. Frank Suhadolnik, Mr. Jack Bonca, družina Mrs. Ahlin, družina Mr. in Mrs. Anton Bevec, E. 66 St., Mr. in Mrs. Mary Bradač.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so ga prišli kropit, ko je ležal na mrtvaškem odu, ter so molili za mir in pokoj njegove duše; prav tako vsem, ki so na ta ali oni način kaj pomagali v tem tako žalostnem času. Dalje iskrena hvala pogrebnemu zavodu Jos. Žele in sinovi za vzorno vodstvo pri pogrebu, ter vso poslužo, ki so jo nam dali.

Zahvala vsem, ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu brezplačno.

Pokojni zapušča v starem kraju sestre Marijo Otoničar, Frančiško Sernel, Ivano Mislej in več drugih sorodnikov. Več sorodnikov zapušča tudi tukaj v Ameriki.

Počivaj v miru, dragi soprog in oče vse doletj, dokler nas vse ne zбудi angelska tromba na oni Poslednji dan, ko bo konec vsega, kar je zemeljsko, a bo pa novo življenje v večnosti za vse one, ki Boga ljubijo. Bog daj, da bi bili takrat skupaj združeni na večno. Zato Ti kličemo:

Rahlo naj te zemlja krije,
spavaj, dragi, prav sladko,
luč nebeška naj ti sije,
Jezus naj plačnik Tvoj bo.

ANNA PRIMOŽIČ, soproga

FRANK, sin ALBINA PRIMOŽIČ, sinaha JOSEPH TRAMTE, zet

Cleveland, Ohio, 14. januarja 1947.